

Návštěva jako z jiné planety

Víte, září je v podstatě naprosto katastrofální měsíc. Po dlouhých chvílích plných pohody, sluníčka a volna nás, studenty, opět ženou do školy. Musíme se vzdát veškerého cestování bez nutné žádosti o uvolnění a jediná věc, co si máme v příštích deseti měsících sbalit, je školní batoh.

Naštěstí to letos vyšlo tak krásně, že jen co jsme se vrátili z ciziny, přijela ona za námi. Druhý týden v září zde pobývala třída německých studentů z gymnázia Edith Steinové. Tato návštěva, pocházející z města Bretten v jižním Německu, nám jako každý rok zpestřila alespoň jeden z mnoha týdnů strávených na naší alma mater.

Před námi stála spousta zábavy, ale také veliký úkol. Dokázat začlenit někoho, koho znáte pouze díky pár vyměněným e-mailům, do rodiny za tak krátký čas není žádná hračka. Přesto je to velmi důležité z hlediska seznámení „vetřelce“ s místní kulturou. Nemluvím o kuchyni, se svými špagetami jsem asi moc české tradice nepředvedla =). Přesto má partnerka, Zoe, byla tak neskutečně nadšená vším, co se týkalo naší země, že si toho - mé „české“ kuchyně - ani nevšimla. Nebo to spíše neřekla nahlas =)-. Přesto po rychlém seznámení s rodinou a zemí všechny starosti zmizely a už zbývala jen ta zábava.

Pustevny, Radečast 2010

Během týdne jsme provedli naše Němce českou kuchyní, jazykem a městem daleko důkladněji. „Stadt-Rallye“ nebyla nic jednoduchého, ale díky entuziazmu letošní výpravy to šlo raz dva. Dále byli donuceni, k většímu či menšímu zděšení, zdolat lanovou dráhu uprostřed lesa a poté vystoupit na jeden z vrcholů místních hor až k soše boha Radegasta. Nebylo sice zrovna teplo, nicméně vykouklo slunce a přispělo k všeobecně dobré náladě. Následovala návštěva Hradce nad Moravicí, kam, díkybohu, jela jen německá část výměny. Ukázala se být značně problematická. Zatímco zdatní němečtí kluci tlačili autobus, čeští čekali několik hodin s bowlingem. Přesto jsme si nakonec výborně zahráli, ačkoli obsluha hospůdky byla značně v šoku, když někteří Němci kouli spíše házeli, nežli vrhali =). Po tak náročném večeru a noci přišla prohlídka Ostravy, kdy se konečně ženská část skupiny dočkala a mohla „shoppen“, neboli nakupovat, jak se jim jen líbilo.

V rámci neoficiálního programu jsme ale návštěvě ukázali skutečnou Českou republiku. Počínaje čajovnou, přes taneční klub a konče vietnamskou restaurací Dragon. Navíc má Němka získala i jistý kulturní zážitek - jeden večer jsme byly tak unavené, že Forrest Gump v němčině se ukázal jedinou možností, jak přežít. Zoe si film mimořádně užila a ještě druhý den skandovala „Lauf, Forrest, lauf!“. A aby toho kulturního obohacování nebylo málo, během dne v rodinách nás naše maminky vzaly na Štramberk. Profesoři doufám odpustí ochutnávku burčáku, když podotknu, že konečně došlo i na tu tradiční českou kuchyni - Štramberské uši jsme jim nabalili i domů. Jenže to už nad námi visela jako Damoklův meč hrozba smutku z posledního večera.

Po následném odpoledním připravování občerstvení přišlo závěrečné setkání ve školní jídelně. Rodiče a čeští i němečtí profesoři měli tu čest zhlédnout výběr fotek z celého pobytu a vyzkoušet spoustu druhů buchet, chlebíčků a jednohubek. Noc jsme zakončili v tanečním klubu v Místku, k radosti všech tancechtivých slečen.

Ráno bylo neuvěřitelně smutné. Všichni stáli před školou, brečeli a dokolečka se objímali. Nebylo zbylí, na Němce čekala Praha, tudíž pan řidič zavřel dveře a naši noví přátelé mohli už jen mávat z okýnek... Několik studentů z české strany se ještě vydalo za odjíždějícím autobusem. Nicméně nesmíme klesat na mysli! Máme se na co těšit - v dubnu v tom autobusu budeme my!

Barbora Obračajová, 5.B